

Bismillah-ir-Rahman-ir-Rahim

HAZRAT AMIR'UL MOMENEEN MUHYI-UD-DIN
MUNIR AHMAD AZIM (atba)

20 June 2008

FRIDAY SERMON

வெள்ளியாழ்சு வழக்குவை

ஹஸத் அமீருக்ல் முஅர்மிநீக் முஹ்யிதுக் முனீர் அஹ்மத் அஸீங் (atba) 2008 ஜூன் 20-ாம் தீயதி வெள்ளியாழ்சு நடத்திய ஜூங்னு வழக்குவை ஸங்கஷிப்பதாக.

ஜமானாத்த் அங்கணேச்சுக் ஸலாங் சொல்லி, தஶஹ்ஹார், தனை யூத், ஸுர ஹாத்திஹ ஓதிய ஶேஷம் ஹஸத்த் அமீருக்ல் முஅர்மிநீக் முஹ்யிதுக் முனீர் அஹ்மத் அஸீங் (atba) விஶூ வபுர்அந்நிலை 4-ாம் அய்யாயமாய ஸுரானிஸாஅங் -லெ 104-ாம் வசனம் ஓதி விஶேஷங்களை நல்குக்கூடியுள்ளதாயி.

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ قَيْمًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا أَطْمَانْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كَتِبًا مُؤْقُوتًا
4:104

அங்கென நினைச் சமஸ்காரம் நிற்றுவிட்டுக்கூடின்றதாக, நினை ஹருநை, பாற்ஶரங்களிலாயி (கிடநை) அல்லாஹுவின ஸ்மரிக்குக, பினைக் நினைச் சமாயான ஸ்மிதி பொவிட்டு கூடின்றதாக (முரிபகாரம்) சமஸ்காரம் நிலநிர்த்துக. நிஶய மாயை நமஸ்காரம் ஸத்யவிஶாஸிக்கீர்க்க ஸமய நிற்ணயம் செய்திப்போடு ஒரு நிற்பெயக்குடியுமாகுநை. (அனிஸாஅங் 4:104)

ஸஹீஹுக்ல் ஹஸ்தாமிலெயை, ஹஸ்தாமிக லோகத்தையும் ஏஞ்சி பிய ஸஹோதரீ ஸஹோதரனாரை, குத்துங்களை, நொ நமூநை நமஸ்காரம் மெஞ்செப்படுத்துந்தினாயி நனாயி பறிஶமிய்கேள்ளதுள்ளது. மெதானித்து நமுக்க நமஸ்காரம் நிற்று

ஹனம் ஸம்பந்஦மாய நல்ல ஏரு பறிஶீலனம் லாலிச்சிட்டுள்ளக். அபோஸ் நாம் நமஸ்காரம் கூடுதுஸமயங்களிலும், ஜமாஅர ததாயும் நிர்வுஹிச்சு. நமஸ்காரத்தின்றி பினிலே தத்து ஶாஸ்திரம் நானாயி ஶ்ரவிக்குவானாயி, ஹை ரண்டு நல்ல ஗ுள ஞங்கும் ஜீவிதத்திற்கு பாலிய்கேள்வத் என்ற பிராயாங்குமர்ஹி க்குள ஸஂஶ்ரீயான்.

ஏரு யமாற்தம் முஸ்லிம் தன்றி நிர்வந்஦ நமஸ்காரங்கள் தினேந கஷியுந்து ஜமாஅரத்தாயி நிர்வுஹிக்குந்த நிர்வந்஦ ஸமாயும் ஶீலமாக்கேள்வதான்.

தக்கொய காரணம் கூடாதெ ஜமாஅரத்தாயி நமஸ்கரி க்குந்திற்கு அலுஸ்தகாணிச்சு வீஷ்சு வருத்துந்த நினைங்குட ஹைமாங் அபக்கடத்திலாக்குந்தான். காரணம் நினைங்குட அலுஸ்த மூலம் ஹஸ்த் ரஸுத்த(ஸ) யூட திருஸுந ததினென்திரிற்கு பூரா திரிணதூ நில்க்குந்து என்தான். பூவாறியிற்கு, அல்லாஹுவின்றி பிரவாசகநாய ஹஸ்த் முஹம்மாங் (ஸ) அரூஜியதாயி ஷரீஃப் அபைதூல்லாஹ் பின் உமர் (ர) ரிபோர்க்கு செய்திரிக்குந்த காணுக. திருநப்பி(ஸ) பா ணதூ. ஜமாஅரத்தாயுங்கு நமஸ்கார நிர்வுஹனம் ஏற்கக்கூங்கு நமஸ்கார நிர்வுஹனதேக்காஸ் 27 ஹரட்டி மஹதமேரியதாகுந்து. நினைங்க்கு ஹஸ்த் முஹம்மாங் (ஸ)யூட ஹை ஸுந்தத் தினம் பிரதி எல்லா நேரங்களிலும் பாலிக்குவாங் கஷியுநி லீக்கிற்கு, ஏர்த்துவும் கூருத்தத் நிதியுவும் ஏரு நேரமெக்கிலும் ஜமாஅரத்தாயி நமஸ்கரிக்குந்தின் கிளைதூ பறிஶீமிக்குக்.

நமஸ்கார ஸமயம் அரியிச்சுகொள்க்க வாக்கு விழி முங்கையோசு மிகவெரும் பரியுந ஏரு ஸஂஶ்ரீயான் தொங் அடுத்த நமஸ்காரத்தின்றி கூட ஹதும் நமஸ்கரிய்க்காம் என்க. ஹத் அலுஸ்த தனையான். நினைங்குட அலுஸ்த காரணமாயி நினைங்க நமஸ்காரத்தை பின்தினிக்குந்த அனேவ யருத்தை பாபம் அதகுந்து. ஸுக்ஷிச்சுகொல்குக! ஏரு கார

எவ்வாலும் நமஸ்காரத்தை பின்தேக்காயி மாறி வெக்க ரூத். ஹஸ்த உமர்(ஏ) பரததிரிக்கூன்று. நினைவுடை நமஸ்காரம் நினைச் சூதூமாயி நிர்வூஹியக்கூன்று எனுறைப்பு வருத்துக்கயான் என்ற உத்திரவாரித்தான், நமஸ்காரம் சூதூமாயி பாலிக்கூன்வர் ஸாஹாவிகமாயும் ஸங்வூதிக்கலித் முன்ப நியித்தீ நில்கூன்தான். அதித்தீ வீஷ்ச வருத்துனவராக்கட்ட, ஸாத்தாஞ்சீ, அதிகிலேக்க் பாத தெஜியக்கூன்வரும்.

விஶுடுவுருநூனித்தீ அல்லாஹு பரயுன்று. அத்ராயந்த்தீக்கரீஹாய ஒரே ஒருவன் தொநாக்குன்று. எனேக்காச் சுதாயாந்த்தீக்கரீஹாயி மாறாரும் தனையில்ல. அதோடொப்பு அல்லாஹு பரத்திரிக்கூன்று. என ஸ்மரிக்கூவாநாயி நினைச் சுதாக்காரம் சூதூமாயி நிர்வூஹிக்கூக்.

அல்லாஹுவிலேக்க் நயியக்கூன் எட்டிவும் கெதி பூர்வமாய மாற்றுமான் திக்கரை ஹலாஹி. அல்லாஹுவிஞ்சீ மாஹாதமுத்தி ஞ்சீயும் பிரதா பத்திஞ்சீயும் பிரதிமலம் நினை ஜிலு ஸ்டாக்ளீஸ் என் நினைச் சுதாக்கூனு வெக்கித்தீ அதிஞ்சீ அதுபடி சுதாக்காரம் நிலநிரத்துக் என்றான். தொஞ் ஹவிடெ ஸுஷ்பிண்டிக்கூன் சுதாக்காரம் திக்கரை ஹலாஹி உஶ்பெடுத்தியதான். நாக்ஶிக்ஷயித்தீ நினை ஸஂரக்ஷணம் லடிக்கூன்தினும், மோக்ஷ ப்ராப்தியக்கூன் முவூமாயி வேண்ட ஓனான் ஹபாத்தத். அல்லாஹுவிஞ்சீ முனித்தீ ஸாஷ்டாங்கம் குநியூன்திலுடை நமுக்க் அவஞ்சீ டூஷ்டிக்கலித்தீ ஏன்னத்தும் லடிக்கூக்கயும், அத்தீ மோக்ஷப்ராப்தியிலேக்க் நயிக்கூக்கயும் செய்யும். ஸத்யத்தித்தீ எட்டிவும் வலிய மின்றாஜ் அனுபவபேடுநாட்ட ஸஜ்ர்யிலான் வியி நாஜித்தீ நாம் அதுபடி களைக்கூ வோயிண்டிக்கேண்டி வரிக சுதாக்காரத்திஞ்சீ காருத்திலாயிரிக்கூம் என் நினைவுடை மநஸ்ஸினெ ஸதா ஓர்மிண்டிசுகூ கொல்லுக். பூருக்கத்தித்தீ, நினைச் சுதாக்கூம் ஹபாத்திஞ்சீ ப்ராயாந்தீ மநஸ்ஸிலாக்கியிடுங்கெக்கித்தீ நினைச் சுதாக்கார நிர்வூஹானத்தினாயி சூதூஸமயங்கலித்தனை வெப்பாஜ்

பூத் ஓடுந்தான். அத் விஶனு வலஞ்சிரிக்கூன ஏராஸ் டீக்ஷன்டினரிகிலேக்க் யூதிபூத் போகுந்துபோலெயான்.

அல்லாஹுவினு நாம் ஸமர்ப்பிக்கூன ஹபாத்துக்கூட நமுக்கொனு விஶகலங் செய்து நோக்காம். நாம் பிரார்த்திக்கூண்போல் அல்லாஹுவின்றி ஸவிஶேஷத்கூண்புடிந் நாம், வாஸ்தவத்திற், சிற்றிக்காருள்ளோ? அதோ, நம்முடை ஶஹு அஜை மிஜை பாரி நடக்குக்கயாளோ? நமஸ்காரம் ஒரு அஜவுகோலான். ஷுக் ஹலாஹிலுல்லை நம்முடை அடியுரிச்சு விஶ்வாஸ தெய்யும், அது தமார்த்தம் மாய ஸ்நேஹ தெய்யும் அது பூள்டிக்காளிக்கூனு. அதோடொல்லும் நம்முடை ஹுதயத்திற் எடுத்தேதாலும் ஷிர்க்க் அடித்துக்குடியிரிக்கூனு ஷுனும் காளிக்கூனு. ஹஸ்த முஹம்மத் (ஸ)யுடை ஹுதயம் ஸுதா நமஸ்காரதேதாக் சாய்வு காளிச்சிருந் னாயிருநு.

நமஸ்காராந்தரவும், அதேஹால் அல்லாஹுவினக்கூரிச்சு ஸஂஸாரிக்குக்கயும், விஶாரீகரணங்கூல் நல்குந்ததிற் முஷுக்குக்கயும் செய்திருந்து. நிர்஭ாஶுவஶாத்தி, நாம் அதிற் நினும் தீர்த்தும் வழ்த்துப்பத்தான். நமஸ்காரதத்திற் நம்முடை மநஸ்ஸும், ஹுதயவும் அல்லாஹுவிற் நினும் வழதிசலிச்சு மற்றுப்பலயிடத்தும் போகுநு. மிய்க்கபோடும் அதிலுக்கூல் ஷுங்கையும் நமஸ்காரிச்சு தீர்க்கூவானுல்லை தத்தப்பாடிலுமாயிரிக்கூம். ஒரு தின்சருயைந் மடிற் அத் அவர்க் கிர்ஹுகி ச்சுகொள்டிதிக்கூனு.

ஏறிய்கலூம் அங்கெனயாகருத்! நினைக்க நாமென்றி ஸனி யியிலாளைங் ஓர்த்துக்கொல்லுக. ஹூ சிற்றிக் நினைக்க ஸநேஹங் பகருக்கயும், நமஸ்காரதத்திலே ஓரோ பலந்ததிலும் நினைக்கக் ஸஂதூப்தி அநுநவபூடுக்கயும் செய்யுந்தான். தூஹீத் திக்கரை ஹலாஹி (தெவஸ்மரன்)யிலேக்கூம் திக்கரை ஹலாஹி திரிச்சு தூஹீதிலேக்கூம் நமை நயிக்கூம்.

அவர் ரஸ்டூங் பரஸ்பர பூரகங்களையில் வர்த்திக்கூன்று. அது கொண்டுதான் ஒன்னினை விட்ட போவுகிறேனில்.

நமஸ்காரம் அறநாடிக்கூன்றினு முபாயில் தனை, ஏனையென நமஸ்காரம் பூர்ணதயேயாட நிற்குப்பிக்கொங்களை ஏனாலோசிக்கூன்றத் தன்மையிறிக்கூங். அதினெந்து ரீதி அவலம் பிற்களை? ஹதீகமாய ஸ்டா-யா-ஸ்மாஹரிக்கூக்கயாள் லக்ஷ்யமெகிழ்வது, நம்முடை நமஸ்காரம் ஒரு பிரயோஜனமில்லாதது கற்மமாயிர மாரிபோகுங்.

நம்முடை எஸ்டி முனித்து அனைத்தையும் அடுத்துவோடையும், வின்யாநித்தரையும், அத்துமாற்றமயோடும் கூடி நில்கேள்க்கதான், ஏகிழ்வ மாற்றமே அவனித்து நினைவுத்து ஸஂதூப்தி லடி கூக்கயுத்து. அல்லாஹு அத்தான் ஏன் அநூதவிசூரியுவாள் ஸாயிக்கூக்கயுத்து. ஹாஜயவும், அத்துவும் பரிபூர்ணமாயிர அல்லாஹுவினு முனித்து ஸமர்ப்பிசூத்து நமஸ்காரம் மாற்றமே பிரயோஜனம் நல்குக்கயுத்து. அல்லாதெயைதுத்துவயைகை வெரும் காயிகாங்கும் மாற்றமான்.

ஓரோருத்தருதெயைம் ஹாஜயவும், அத்துவும் ஏனையென யுத்துவயாள் ஏன்னிடைன் அடிஸ்மாநமாக்கியாள் ஹஸ்தா மின்ற விஜயம் நிலகேகாத்துன்றத். ஓரோ வுக்கதியைம் கஷியு நிடத்தொலும் நினைவை நமஸ்கரிக்கேள்க்கதான். காரணம் ஹருனு நமஸ்கரிக்கூன் வேத்தித்து நமஸ்காரத்தின்ற விவிய ஸ்தாப்புக்கஶ் மரனைபோகுவானுத்து பிரவனத நினை ஹிலுள்ளாகுன்றதான். அபோஸ் நாா ருகுஞ்-லாஸோ, ஸுஜு க்-லாஸோ ஏனைக்கை ஸஂஶயம் வரும். அனையென நமஸ்காரத்திலே நம்முடை ஏக்காரத நஷ்டமாகும். வியேயத்தையும், வின்யையும் ஏக்காரதயைம் ஹஸ்தாதெயைத்து அது நமஸ்காரம் கொண்டு ஒரு பிரயோஜனவும் லடிக்கைதெபோகும். அனையென நமஸ்காரம் பாதிவாடியிலாகும். அத்து ஏறிய்கலை ஏதேனும்யிடத்து ஏத்துக்கயையில். தீர்த்தும் பராஜயம்

எனத் என்னயிருக்க அதை மாருவதான்.

நமஸ்காரத்திலே நம்முடை மனஸ் பூர்ணமாயும் தெவஸ்மி ரெயிலே முழுகேள்வதான். அனைவெனயல்லைகிலே அதூகொள்க்க நமுக்கு ஒரு ஸுளவும் லடிக்கூக்கண்டு, அல்லாஹு விளை முனிலே பரிசளிய்கபேடுக்கண்டு செழுக்கிறீல்.

அனைவெனயைகிலே, நமஸ்காரம் கொள்கூடுதல் மலப்ராப்தி ஏனைவென நேடியெடுக்கொங்?

என்னமதாயிருக்க நமஸ்காரத்தினாயிருக்க நிர்தேஶிய்கபேடுதல் ஶாரீரிக ஹவணைக் கூர்ணமாயிருக்க அனுவர்த்திக்கூக். ஏபோஷாக்க நம்முடை ஶ்ரவு நமஸ்காரத்திலே நினைவு வஷுதி மாருநை ஏனை தொநைநைவோ அபோஷால்லாங் தவ்வ (தயங்கதி) நிலங்கிர்த்துவாங் ஶமிய்க்கூக். (இந் ஶீலம் நாம் நம்முடை அவசான ஶாஸங் வரையும் நிலங்கிர்த்தெள்ள என்ன)

நமஸ்காரம் அறங்கிச்சு கஷிதெட்டால், அதிலே நாம் உபயோகிக்கூன ஓரோ அரிசிக் படத்தினெழுயும் அற்தமத்திலேக்க நம்முடை ஶ்ரவுயை கொள்கூடு வரேள்வதான். அனைவென நமுக்க நமஸ்காரத்தினெழு யமாற்றம் லக்ஷ்யம் பொபிக்கூவாங் ஸாயிக்கூனதான். மாதாபிதாகஸி தனைத்துடை மக்களுடை நமஸ்காரத்தை கூட்டுமாயிருக்க நிரீக்ஷிக்கேள்வதான். அரிவில்லாய்மயும், ராவுவதைப்பூர்தி யாரளையில்லாத்ததும், விவேகமில்லாய்மயும் ஒக்க விஶ்வாஸத்தை தூர்ப்புலீக்கரிக்கூன காருணைத்தான். அதூகொள்கூடு தனை நமஸ்காரத்திலே பொற்றம் நக்களுடை அற்தமான அரிஞ்ஞிரிகேள்வத்துக்கு நிர்ப்புயமான். அல்லாஹுவின தீர்த்தும் விஸ்மரிசு அத்துக்கஸி தனைத்துடை ஹதீகநேடுணைத்திலும், காருணைத்திலும் முழுகிறிரிக்கூன மயை வேஜிக்களிலே நமஸ்காரம் நினைக் கூர்க்ஷிசுக்கொட்டுக்கு நிலங்கிர்த்துக். அலஸத முவேந அத்துக்கஸி தனைத்துடை மஜல் நமஸ்காரத்திலே நினைவு விடுநில்கூனதாயிருக்க ஸ்ரவே

ரிபோர்டுகள் ஸுபிலிக்கூனு. ஹகூடுக் நரகாஸியால் தண்ணே கத்திக்கூன்தினுத்து ஏருக்கத்திலான் ஏன் ஓர்த்து கொள்ளுக.

ஏரு ஹடீஸித் ஹஸ்த் முஹம்பு(ஸ) அருளியதாயிரிபோர்ச்சு செழுப்புக்கிரிக்கூனு. அவிரத்தித் திருக்கபேடு நதிலும் நேரம் ஹத்தித் திருக்கபேடுநதான்.

நமுடை நமஸ்காரம் பராஜயபேடுநதினு காரணம் ஹதீகமாய நமுடை ஜோலிகள் அதெனகித், அத்தரம் நஶமாய ஜோலிகள் உபேக்ஷிக்கூன்தான் ஏற்றவும் அலிகாமுமாயத். நமுடை ஜீவிதம் ஹத்தோகஜீவிதமாயாலும் ஶரி பரலோகஜீவிதமாயாலும் ஶரி ரண்டும் அதாலியித்திருக்கூன்த நமுடை நமஸ்காரத்தின்றி கருத்தினையும் தூய்த்தையையுமான். வியினாதினைப்படி ஓர்த்துகொள்ளுக. அனேதிவஸம் நாமகளுக்கொயிலிக்கேள்வு அதே சோதை நமஸ்காரவுமாயிவன்யபூட்டு தனை அதிரிக்கூங்.

ஜமாஅத்துஸ்ஹீஹித் ஹஸ்துரு வென்யம் புலர்த்துந ஏல்லாவரோடும் வழிர விடீதமாயிஏனிக்க அடிர்தமிய்கூவானுத்துத் நாம் ஓரோருத்தரும், நமுடை வீடுகளிலும், ஸமுத்திலும், ஒக்கை நமஸ்காரம் நிலநிர்த்துந ஏனுரப்பு வருத்தனை ஏனான் நாம் நமுடை மயுநமஸ்காரங்களும், ஹஜ்ர, ஸுஹர், அஸர் நமஸ்காரங்களும் நாமஸ்காரத்தை செய்யுள்ளதான்.

ஹபோஶ் மத்துகாலமாயதினால், நமுக்க நமுடை ஸுவப்புமாய கிடக்கக்கூல் விட்க நமஸ்காரத்தினாயிஉள்ளனீக்கூவான் நல் வெளிமுக்க-மடி தோனியேக்காம். பகேசு, அதொக்கை மாடி வெஞ்சு அனேயெரும் நிஶுயதார்வாயுதையும், ஸபிரோத்தாவதேதையும் நாம் நமஸ்காரத்தினாயிபூரபூட்டுத்தான். தீர்ச்சுயாயும் நமுடை பியத்தங்கள் ஸபலமாவுக்கரும், அதின்றி ஹலங்கூல் லடிக்கூக்கரும் செய்யும்.

நாம் தினங்பேரி 5 நேரம் கூஜிய்க்கூக்குயாளைக்கிட்டு நம்முடை ஶரீரத்தில் லவலேஸ் அஷுக்கூள்டாவுக்குயில்லோ. அதினாலான், நம்முடை மனஸ்ஸினெனயும்-அதுமாவினெனயும், ஹ௃தயத்தெயும் பவித்ரீகரிக்கூவானாயி அல்லாஹு 5 நேரம் நம்ஸ்காரம் நிஷ்கர்ண்சித்திரிக்கூன்று. மாற்றவுமல்ல, அதிலுடை நம்முடை கூண்டுண்டஶ்ரக்கு நல்ல தற்பீயத்தை உடலிக்கூம். கூட்டு ஸமயங்களிலே நமஸ்கார நிர்வுஹனம் அல்லாஹு அனேகாய்ந்து ஹஷ்டப்ளூடுந் என்னான். நமஸ்காரத்தினும் முனோடியாயுத்து அங்஗ஶாலை வருத்தத் (வூஜு) அனேகாய்ந்து பிராயாங்குமுத்து என்னான். ஏகிலும் நமத்தில் பலரும் அதில் அலுபந்த காளிய்க்காருள்க்கு. நமஸ்காரங்களில் பாஜ்ர் நமஸ்காரவும், ஜுமுஅர் நமஸ்காரவும் முஞ்சுப்பதயில் நிற்கூன்று.

ஏற்கூட்டு நமஸ்காரத்தைக்கொச்சி மூலமேரியத் ஜமாஅத்தாயுத்து நமஸ்காரமாகுந்து. அதாயத் ஜமாஅத்தாயுத்து நமஸ்காரத்தின் நாம் முஞ்சுக்கும் நல்கியாத்து பின் ஏற்கூட்டு நமஸ்காரம் கூரண்டுவரும். ஜமாஅத்தாயுஸ்ஸுஹீஹில் ஹஸ்தாங் அங்கங்களைய நாம் ஏவரும், ஏதெக்கிலும் ஒரிடத்தும் நமஸ்காரத்தினாயி ஏதூகூடி, ஜமாஅத்தாயி அத்து நிர்வுஹி கேள்டதும் ஜமாத்தின்றி பிரவர்த்தனங்கள் ஏகோபிஸ்திக்கூக்குயும் செய்யேள்க்கதான். ஹஸ்தாத்தினாயி ஒரு ஸ்மலம் வேளை ஏன்னுபரியுவாங் காரணம் நினைக்கேவர்க்கூம் ஏற்கெடுக்காயி ஏறுமிய்கூவாநும், அதுமீயமாய அரிவுக்கள் பகிடுவாநும் ஸாயிக்கூம் ஏன்னதினாலான். ஹஸ்தாத்து வாநயில், ஸ்த்ரீக்கள்க்கூம் கூண்டுண்டஶ்ரக்கூம் ஓக்கை அதுமீய ஜதை ஸ்வாத்தினாயி ஏதூகூடாநும் கஷியும். ஹத் அவருடை தனை பிரயோஜிநத்தினும் வேள்கியான்.

வீடுகளில், நமஸ்காரஸமயங்களில் டக்ஷனம் விழுப்பருத். டுத்தாக்களூர் தனைத்து டார்யமாரை கூட்டுமாயும், நிஷ்டாரையும் உத்து நமஸ்கார நிர்வுஹனத்தினும் பேரிஸ்திக்கேள்டதான். மாதாபிதாக்கள் நமஸ்காரவுமாயி கரு

தனுட் வப்பை ஸ்தாபிய்க்குவோசி, ஸ்ராவாவிக்மாயும் அவருடை மகலூர், கூட்டுநிஷ்டங்கோட ஸ்மயக்மம் பாலிசு நஸ்க்காரம் நிற்புவிக்குந ஶீலம் உஜ்ஜவராயி தீருந்தான்.

ஜீவிதத்தின்றி தாய்வேரான் நமஸ்காரம். அணைவெனயிரிக்கை, நாம் ஹஹலோகத்த் நமஸ்காரம் கூட்டுமாயி, வோய்பூர்பும் நிற்புவிய்க்குநிலைக்கிழல் பின் ஏனைவெனயான் நமுக்கு ஸுரக்ஷிதமாயி பரலோகதேதக்கு போகுவான் ஸாயி க்குக்.

ஜமாஅத்துஸ்ஹீஹுதி ஹஸ்வாம் அமங்கணைலூர், லோகமெங்பாடுமுல்ல முஸ்லிங்கலூர் நமஸ்காரத்தின்றி, ப்ரொயாந்தும் மநஸ்ஸிலாக்குக்கயும், அத்த தணைலூடை ஜீவிதத்தின்றி அவி஭ாஜ்யாலுக்கமாக்கி மார்துக்கயும் செய்துக்கயாளைக்கிழல், நமுக்கேவர்க்குந ஹஹலோகத்து நினூல் ஸ்மாயாநதேதாட விடபரியுவான் ஸாயிக்குந்தான். நமஸ்காரத்தின்றி பரிஶுஹியும், பவித்ரதயும் அதின்றி மனோஹாரிதயும், அத்த ஸ்ராயத்தமாக்கி யவரை மோஹம் பெறுமார்த்திக்கு நினூல், டுஷ்கூட்டுணைக்குக்கிழல் நினூல் ஸஂரக்ஷிசுபு நிற்கத்துந்தான். நமஸ்காரம் வழக்கியுல்ல வஸ்தும் யதிசுபும், ஶூஹமநஸ்வாடையும் நிற்புவிக்கேள்க்கதான். நமஸ்காரதேதாக் அடுப்பும் காளிக்குந ஹாஹம் டுஷ்சித்தக்குக்கிழல் நினூல், மோஹம் பெறுமார்த்தீதிக்குக்கிழல் நினூல் முக்கமாயிரிக்குந. அணைவெனயுல்ல வழக்கி தன்றை ஓரோ பிரவுத்தியிலும் ஸுக்ஷ்மதயும் அதீவஶ்ரஹயும் புலர்த்துக்கயும் செய்து. நமஸ்காரவழுமாயி நினைவுடை ஹாஹயதை ஒடிசுபுவெய்க்குவான் நினைச்சு அதாஹிக்குநுவெக்கிழல், நினைச்சு நமஸ்காரம் ஸ்ராயமரின்த, அதுஸ்விசு நிற்புவிசேஷமதியாவு.

நமஸ்காரத்தின்றி அத்துநிக லக்ஷ்யம் பரிபுர்ணம் ஸஂதூப்தி கரஸ்தமாகலூக்குந. நமுடை ஶரீரதை வருதியிலாக்கான் கஷியுந வியமுல்ல ஊதாநஶேவரனவும் பிரயாநப்பட்டது தன. அல்லாஹுவிக்கு நினூல்ல அநூஶஹ

வற்றிஂ உள்ளடக்கமுனோச் சமாயானவும் ஶாக்தியும் கருத மாக்குவானும் ஸாயிக்குள்ளதான்.

நமஸ்காரத்தில் அதான் அங்குபியக்குக் கீழ்ந்த நேடி யெடுக்குவான் அதை ஒலைப்புமுஜ்ஜ ஸஂஶதியல்ல. அத் ரோග முஜ்ஜ அவங்மயித் குற்பேரிய மருந்துகள் கஷிக்குவான் ஹஷ்டமில்லாத்துபோலெயான். பகேஷ, நமுக்கரியாம் அத் ரோஹத்தினு ஶமனம் தரும் ஒன். ஒருநாயாலும் ஒத்த பியா ஸப்தாயாலும் ஶரி நமஸ்காரத்திலே ரூபியும் அதானவும் அங்ஸபாதியக்கானும், அத் நேடியெடுக்குவானும் நாம் ஶமிசூ கொள்ள்டிரிக்குக் குறை செய்யுள்ளது. ஹா ஶமமான் நமஸ்கா ரத்தை நாம் ஜீவிதத்திலேக்கு ஸாங்ஶீகரிக்குள்ளதிலே அதுடு லக்ஷ்ணம். நமஸ்காரம் நமுக்கு ஓராபத்தும் வருத்தில்லை. நினை ஹுடெ நமஸ்காரம் அல்லாஹுவிலே பக்கத் ஸ்ரீகரிக்கப்பூட்டு ஒக்கில் அத் அர்த்தமாக்குந்த் அல்லாஹுவிலே ஸஹாயத்தாத் மாத்ரம் ஸாயுமாகுந் நமஸ்காரத்திலே அதுதூந்திக்கு லக்ஷ்யம் நினைச் சேநியிரிக்குந் ஒன். நம்முடெ நமஸ்காரம் ஸ்ரீகரியக்கப்பூட்டு ஹல்லயோ ஒன்றியுவான் ஓராக்குக் குறிய அளிவு உணும் தென் வேள்க்கு. அதுவர் அங்கு வெளிசூரியுக் குறை செய்யும்.

நமஸ்காரம் நிர்வுஹிசுதினு ஶேஷவும் நினைச் சூரிய ராகை மோஶப்பூத்தி ஸஂஸாரிக்குநுவெக்கில் நமுக்கு நம்முடெ நமஸ்காரம் கொள்ளு ஒன்று நேடுமான் அல்லைக்கில் மார்மான் உள்ளடக்கத் ஒன் மனஸ்ஸிலாக்காவுந்தேயுத்து.

நமஸ்காரத்தை பூர்ணமாயிருஷிவாக்குக்குயோ, அவங்மனி க்குக்குயோ அலுப்பத முலம் நிர்வுஹிக்காதிரிக்குக்குயோ செய்யு ந்திலே பரிணிதப்பலத்தைப்பட்டி ஸஹீஹுத் ஹஸ்ஸாமிலே அங்ஸனைச் சூத்தமபோயுமுஜ்ஜவராயிரிக்களோ. அங்ஸனை நமஸ்காரத்தைப்பட்டி பூஷ்மனோகாவங் வச்சு பூலர்த்துநவர்க்கு அல்லாஹுவிலே ஸாங்ஶீயியில் நினும் 15 தரத்திலுத்து ஶிக்ஷ

கஸ் லடிக்கூன்தான்.

அவயில் அதிரண் ஹபலோகத்து வெசூல், முளைண் அவன் ஹபலோகத்தொடு விடபறயும் வேறுயிலும், முளைண் அவன் வெளிலும், முளைண் அந்துவியினா ஒலும் அதிரிக்கும் லடிக்கூக்.

ஹபலோகத்து லடிக்கூன் 6 ஶிக்ஷகஸ் ஷுதொகையைள்ளு பறிஶோயிக்கொ.

1. அல்லாஹு அவனு லடிக்கொவுன் எல்லா அனுஶேஷன் ஜெயும் அவனில் நினை ஏடுத்து மார்த்து.
2. அல்லாஹு ஏறுவன்றி துஞ்சகஸ் ஸீக்ரிய்க்காதாகுன்.
3. அல்லாஹு ஏறுவன்றி முவத்த பிரஸ்த ஹல்லாதாக்கூன்.
4. ஏறுவன், லோகத்த மற்றல்லாவராலும் ஶபிக்கெப்படுன்.
5. அல்லாஹு ஏறுவன் அவன்றி ஸத்கர்மங்களில் அவனு லடிக்கேண்ட் பிரதிஷ்டல் ஹல்லாதாக்கூன்.
6. கெதராய அல்லாஹுவின்றி தாஸர் அவனு வேண்டி பிரார்த்திய்க்காதாகுன்.

மரளவேற்றில் லடிக்கூன் முன் ஶிக்ஷகஸ்

1. அபமாங்கரமாய மரளத்த நேரிடேண்டி வருன்.
2. அவன் விஶப்போடு கூடி மறிய்கூன்.
3. அவன் தாஹிச்சுவல்ணவநாயி மரளத்த பூல்க்குன். கடலோஜ் வெற்றில் கூடிச்சாலும் அவன்றி தாஹு ஶமி ய்க்காதெ வருன்.

வெள்ளிலை முன் ஶிக்ஷகஸ்

1. அவன்றி வாதியெல்லூகஸ் நூரூண்டிபோகுங்வியங் அல்லாஹு அவன்றி வெள்ளிலை ஹடுண்டியதாக்கூன்.
2. அவனிலேக்க் அஸி வந்து நடத்துன்.

3. അല്ലാഹു അവനെ സുഖ്യൻ മുതൽ ഇഹാർവരെയും, ഇഹർ മുതൽ അസർ വരെയും, അസർ മുതൽ മഗ്രിബുവരെയും, മഗ്രിബു മുതൽ ഇശാക്ക് വരെയും വിഷപ്പാന്വിനെ കൊണ്ടു വരിഞ്ഞു മുറുക്കുന്നു. അവിടെ വച്ച് അവന് മണ്ണിന്തീയിൽ 70 മുഴം താഴ്ചയിലേക്ക് പോകും വിധം ശക്തിയുള്ള ചാട്ട് വാട്ടി നല്കുന്നു.

വിധിനാളിൽ നല്കപ്പെടുന്ന 3 ശിക്ഷകൾ

1. മരണത്തിന്റെ മലക്ക് അവനെ, അവന്റെ മുഖത്ത് പിടിച്ച് വലിച്ചിച്ച് നരകാശിയിലേക്ക് തള്ളിവിടും.
2. അല്ലാഹുവിനെ നേരിൽ കാണുവാൻ ഇടയാക്കുന്ന അവൻ ഭയന് വിരിയ്ക്കുകയും അവന്റെ മുഖത്തെ മാംസം അടർന്നു വീഴുകയും ചെയ്യും.
3. പിനീട് അവനെ ജുലിക്കുന്ന നരകാശിയിൽ കടിനമായും കുരുമായും ശിക്ഷിക്കപ്പെടും.

നമസ്കാരത്തെ അവഗണിക്കുന്നവർക്ക് ഇഹലോകത്ത് നല്കപ്പെടുന്ന ശിക്ഷകൾ

1. സുഖ്യൻ നമസ്കാരം:
അല്ലാഹു അവരുടെ മുഖങ്ങളിലെ പ്രസന്നത ഇല്ലാതാക്കുന്നു.
2. ഇഹർ നമസ്കാരം:
വരുമാനത്തിൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹം ശുന്നമാക്കി മാറ്റുന്നു.
3. അസർ നമസ്കാരം:
ശാരീരികശേഷിയെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു.
4. മഗ്രിബ് നമസ്കാരം:
അവരുടെ മകൾക്ക് ഉപകാരപ്പെടാതെ വരുന്നു.
5. ഇഷാഅർ നമസ്കാരം:
ഉറക്കത്തിൽ അസ്യസ്ഥത അനുഭവപ്പെടുത്തുന്നു.

நமஸ்காரத்திலே வஸ்திவியான்

பல்து ஸ்டீக்ஸ் மாற்றமல்ல புருஷமாரூங் அதுபறிக்கேள்க் கனாகுநூ. ஏதொக்கை ஶரீரதோ஗ங்களான் மரிய்க்கப்பெற வேண்டுத்?

அதினுஞ்சு உத்தரம் ஒத்தான் புருஷமால் தங்களுடைய பொக்கில் முத்தல் கால்முடுக்குக்கீல்வரை அவருடைய ஸ்காருடா கங்கீல் நிர்வெங்யமாயும் மரிய்க்களை. ஒரு இடம் ஷரம் ஗ாஹ் (Sharam Gah) என்னான் அரியப்பெடுவது. ஓர்த்துக்கொல்லுக அல்லாவரு ஓரோருதேதரயும் ஸுக்ஷ்மமாயி நிரீக்ஷித்துக் கொள்கிறிக்கூக்கர்யான். முட்டாரோ நமை சூத்தா நோக்குநூ என்னதில் நமுக்கு லஜ் தோன்னை. சூருக்கத்தில் பிரார்த்தம் நாவேஷ்யில் அதொட்டிய்க்காக்கடு, ஜமாஅத்தாயி அதுக்கடு. ஶரீரம் பூர்ணமாய ரீதியில் மரிய்க்கேள்க்கதான்.

நமஸ்காரத்தில் தல மரிய்க்காதிதிக்கூந்த அந்தஸ்தில்லா ய்மயை காளிக்கூநூ. அதுபோலே தனையான் ரீ-ஷர்ட்டுக்கல்லும், அரக்கூறும் ஷர்ட்டுக்கல்லும் அளியுங்கது.

விஶுஷவூர்த்துநில் லி஬ாஸ் (ஸாயர்ன்ஸ்தியில் அளியும் வஸ்திவத்தின் பரயும் பேர்) என்னதினு பகுரம் ஸீந்தத் என்னான் ஸுஷிப்பிக்கூந்து. லி஬ாஸ்-நூ பகுரம் ஸீந்தத் என்னு பரண்திரிக்கூந்துகொள்க்க அத்தமமாக்குந்த நமஸ்கரிக்கூந வ்யக்தி நல்ல மாந்யமாயி வஸ்துதான் யதி ய்களை என்னான். அது பூர்ணமாயி ஶரீரதோ஗ங்களை மரிய்க்கூந்து அந்தஸ்திபூர்த்துந தரத்திலுஞ்சித்து அதிரிக்களை. நமஸ்கரிக்கூவான் நில்கூந வ்யக்தி தாங் தங்கள் நெயுத் து அதுமீந்து ஸ்தியியில் ஹாஜராக்குவான் வேண்டியதை எடுத்துக்கூநூ என வோயதேநை அதிரிக்களை வஸ்துதான் சென்றது.

நினைவு நினைவேபோலெயுஞ்சு ஏதைக்கிலும் ஸுஷ்டியுடைய முனிலல்ல நில்கூந்து. ஒன்னால்து நோக்கு. நாம் மரளமா

யுபோஸ்- நமூட ஶரீரத்தில் ஜீவனில். ஏனிடும் அத் தெளியாயி கவர் செய்த வய்க்குனு. அதே ஸமயம் ஜீவி ஆரிக்குபோஸ் அது ஶரீரத்தை, நமஸ்காரவேலையில் போலும் மனோஹரமாயி வங்குதைகளால் முடி ஸுக்ஷியக்கு நடிதல் அலுபுத காளிக்குனு. நாம் நமூட ரஸ்பிரெஸ் முனிலான் நமஸ்காரவேலையில் நாம் நில்குனத். அது கொள்கூடு தனை தல மிய்க்காதையும் முரிக்கையுள் ஷர்டோ, ரீ-ஷர்டோ யரிசூக்காள்கூடும் அல்லாஹுவிஸ்ரே முனிதல் நமஸ்காரத்தினாயி ஹாஜராகுனத் ஸரீகாருமல். ஹத்தரங் அலங்காவத்தின் மக்குவர் ஏனான் பறயுக. ஆயதினால் நமஸ்காரவேலைலே வங்குதயாரளை ஸஂபங்கிச் நாம் நமூட யுவதலமுருயை பதிப்பிசூ கொடுக்கேள்க்கதான். ஏர்வும் பியானமாயி அவர் அவருடை ஷர்ம் ஗ாவர் மிய்க்களை. ஹஸ்ஶாவர் அல்லாஹ், நமூட ஹஜங்கலமுரு ஹஜ ரீதியுமாயி பொருத்தப்படுக தனை செய்யும்.

மிய்க்கபேசுஷும் நாம் யுவதலமுருயை அலிஸங்போயன செய்யுபோஸ் அவர் ஏல்லாம் அரியுனவராயி காளப்பூடா ருள்க். பகேச, ஸதுத்தில் அவர்க்கொளினைப்படியும் வாக்தமாயி அரியில் ஏன்கொள் வாஸ்தவம். அவனரியில் ஏன் ஏனிய்க்கரியாமாயிருனு. பகேச, அவனொனும் அரியில் ஏன் ஏனிய்க்கரியில்லாயிருனு. நினேச்க்க் அரியாத்த காருணைஸ் அரியாம் ஏன் நடிக்குனத் அனேண்யரும் மோஶமாய காருமான். அரியாத்த காருணைஸ் நினேச் அரியுமென் நடிக்குனு. அரியில் ஏன்கொள் வாஸ்தவம். ஏனி ய்க்கொளுமரியில் ஏனுபருத்தால் ஏனோக் கேஸ்யும் தொன்றுத். ஶரிக்கும் ஏனிய்கொளுமரியில்-நினேச்க்கும். காரளை ஏர்வும் நனாயி அரியும் வாஸ் அல்லாஹு அதகுனு!!

வுத்துவை அவஸானிப்பிக்குனதினு முனோடியாயி, ஏனிக்கு நினேஜோக் உள்ளத்துவானுஜல்த் நினேச் ஏல்லாவரும் நமஸ்கார நிரவு ஹஸ்திதல் கூடுது நிஷ் பூலர்த்தளை ஏனான். அல்லாஹுவிஸ்ரே விழியக்குத்தரங்

நல்குள்ளதில் தாத்புரைக்கூரவும், ஜாஸ்தக்கூரவும், அதனே
ஸ்ரீமில்லாய்மயை நமுகேவர்க்கூம் உள்ளது. அதைகிடைத் தா
லக்ஷ்யம் பூர்த்தியாக்கூரவான், நாம் நன்றாயியுடுதாக
யூம், கூடுதலாயிய நமஸ்காரங்களிலேப்பூக்கயூம் செய்து
ள்ளன. நினைவு வெறுவீடுமானால் அல்லாஹுவி
கோட்ட ஏற்றுப்பறியுக. நினைவு வெஜிசு கொள்க்க ஏனிக்கு வழி
காட்டுவே ஏனு பொற்றுத்திக்கூக. அல்லாஹு அனேங்கையிடும் பேதா
பவானாகுணு; அனேங்கையிடும் காஷிவுத்திவங்குமாகுணு. நம்மு
னாலும் ஒன்றுமல்ல. பாபங்களில் நினைவு உஷ்க்குதூண்டிலில்
நினைவு ஸஂரக்ஷனம் நல்குவானாயிய அல்லாஹுவிகோட்ட யாசிக்கூக.

ஹஸ்த முறை (r) ரிபோர்ட் செய்திரிக்கூணு. ஹஸ்த
முறை (s) என்க கைக்கல் பிடிச்சுகொள்க்க ஏனோடு
பரிணமம். முறை, நினைவு எனியக்கு ஒப்புமான். ஓரோ நம
ஸ்காராந்தரவும் நீ ஒரு உடுதாக செய்துமென் என்க
நினைவு உபநேரம் நல்குணு.

“அல்லாஹும் அயினீ அலா திக்ரிக வ ஶுக்ரிக வ
ஹுஸ்நி ஹபாத்திக”

“Allahoumma Ayinee ala Zikreka was Shukreka Wa housne Ibaadatika”

அல்லாஹ்! நினை ஸ்மரிக்கூண்டின் ஏனை ஸஹாயிகே
ளமே. ஏற்றவும் நல்ல ரீதியில் நினை அத்தாயிக்கூண்டினும்,
நினோட்டு கூடுதல்லதை காணிக்கூண்டினும்! அதுமீன்.

Translated By :

Mukarram R. Jamaludin Raother

Fauzia Jamal Zain & Fazil Jamal

Issued By :

Amir - Jamaat Ul Sahih Al Islam

South Zone - Kerala, India

E-mail : jamal.raother@gmail.com

Web : www.jamaat-ul-sahih-al-islam.com

Blog : www.sahih-al-islam.blogspot.in